

[Pia Kjærsgaard]

»Er det regeringens holdning, at dansk politik skal baseres på brede politiske forlig, der går flertallet af befolkningen imod, eller skal den baseres på et lille politisk flertal, der opfylder et flertals ønske i befolkningen?«

Begrundelse

Statsministeren har gang på gang stået i spidsen for forlig, der går imod befolkningens ønsker. Eksempelvis kan nævnes flygtningeloven og skattereformen, der begge har været baseret på brede politiske forlig, men imod befolkningsflertallets ønsker. For tiden er forskellige ministre og medlemmer af regeringspartierne ved at falde over hinandens ben for at komme med politiske meldinger, uden at der er sammenhæng endsige opbakning til disse i regeringen. Flygtningespørgsmålet er regeringen hidtil veget uden om på grund af det radikale regeringsparti, og en fortsat blokering er blevet bekræftet fra radikal side.

Skattereform nummer to ønsker regeringen skal ske med Socialdemokratiets opbakning, til trods for at den sidste reform var noget makværk. Regeringen kunne passende lave skattereformer med et mindre flertal til gavn for befolkningen i stedet for at klistre sig op ad det skatteopbyggende Socialdemokrati.

Svar (28/6 90):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det er min opfattelse, at Folketingets partier bedst lever op til befolkningens berettigede forventninger om politiske resultater ved at demonstrere den vilje til samarbejde, der er forudsætningen for brede politiske forlig om væsentlige samfundsspørgsmål.

Spm. nr. S 943

Til *statsministeren* (19/6 90) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvor lang tid forventer statsministeren at skulle bruge på at invitere Socialdemokratiet til forhandling om ændring af den fejlslagne skattereform?«

Svar (28/6 90):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Se evt. tillige henvisningsoversigt på sp. 11471.

Regeringen er indstillet på at indbyde til forhandlinger om skattereform II på det tidspunkt, hvor partiernes tilkendegivelser giver regeringen rimelig sikkerhed for, at sådanne forhandlinger kan føres til ende med et positivt resultat.

Jeg kan i øvrigt henvide til mit svar på spørgsmål nr. S 781 stillet af Behnke (FP).

Spm. nr. S 944

Til *arbejdsministeren* (20/6 90) af:

Jørgen Estrup (RV):

»Vil ministeren oplyse, om det er i overensstemmelse med gældende regler – og med lovgivningens intentioner – når der til beskæftigelse af den samme langtidslidende opnås offentlig støtte flere gange, eksempelvis såvel via arbejdstilbudsordningen som via SUM-projektet?«

Begrundelse

I en konkret sag har oplysningsforbundet AOF ansat en langtidslidig finansieret via arbejdstilbudsordningen og derefter udplaceret den pågældende som betalt projektkoordinator i et boligprojekt finansieret gennem Socialministeriets SUM-midler. Oplysningsforbundet modtager ifølge aftale indgået med projektets iværksætter 10.000 kr. pr. måned for at stille en projektkoordinator med et ugentligt projektarbejde på ca. 10 timer til rådighed. Det er ikke i aftalen oplyst, at projektkoordinatoren er langtidslidig.

Oplysningsforbundet opnår på denne måde statsstøtte to gange til beskæftigelse af den samme langtidslidige. Medmindre sådan dobbelt støtte forhindres eller der gælder særlige begrænsninger for den pris, der kan fastsættes på den langtidslidiges ydelser, indebærer dette arrangement, at oplysningsforbundet kan indkassere en statsfinansieret gevinst. Der er således en nærliggende fare for, at kreativ udnyttelse af statslige støtteordninger kan fungere som »pengemaskine«.

Svar (6/7 90):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

I de gældende regler om arbejdstilbudsordningen er dobbeltstøtte alene behandlet i forhold til uddannelsesgodtgørelse til ledige, der